

[Lilli Gyldenkilde]

Begrundelse

Foranlediget af en konkret sag, hvor en person, der har modtaget iværksætterydelse, måtte opgive og først tre dage efter henvendte sig til a-kassen, hvor den pågældende fik meddelelse om, at hun faktisk ikke kunne melde sig ledig og modtage dagpenge, sætter jeg spørgsmålstegn ved, om denne fremgangsmåde ikke er helt ude af trit med den service, der kan forlanges af et offentligt system. Den pågældende har ikke haft mulighed for at vide, at hun skulle opgive i god tid, hvilket faktisk heller ikke kan være en normal betragtning. Når først et menneske er gået i gang med forsøget på at skabe sig en levevej, prøver man da længst muligt, om det kan lykkes.

Ved lovens tilblivelse var der heller ikke tale om andet, end at de, der fik iværksætterydelse, kunne gå tilbage til almindelige dagpenge, såfremt det ikke gik for dem.

Der er da noget helt galt i, at folk straffes, fordi de prøver længst muligt. Der kan efter min mening heller ikke være tvivl om, at rådighedsbestemmelsen er opfyldt, når man melder tilbage til a-kassen.

Iværksættermuligheden skulle være et godt tilbud og ikke en mulighed for at rense ud i de arbejdsløses rækker.

I omtalte sag er det tre dage, der skiller fra at kunne modtage dagpenge, og vedkommende kan ikke forstå, at mennesker behandles sådan, når det ikke på forhånd er meddelt fra hverken a-kassens eller fagforeningens side.

Svar (9/11 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg kan oplyse, at der den 28. juni 1990 efter drøftelser mellem Arbejdsmarkedsstyrelsen og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (DfA) blev udsendt en DfA-meddelelse (meddelelse nr. 25/90) om retten til dagpenge efter ophør med iværksætterydelse. DfA-meddelelsen blev udsendt, fordi der var opstået tvivl om fortolkningen af reglerne i arbejdstilbudsloven og arbejdsløshedsforsikringslovens § 55, stk. 3, om retten til arbejdstilbud og forlængede dagpenge efter ophør af selvstændig virksomhed med iværksætterydelse.

DfA-meddelelser udsendes til AF-kontorer og a-kasser samt til andre interesserede.

Det fremgår af meddelelsen, at et medlem, der ved ophør af iværksætterydelse har ret til et arbejdstilbud, kan få ret til forlængede dagpenge, selv om arbejdskravet i arbejdsløshedsforsikringslovens § 55, stk. 1, ikke er opfyldt på ophørstidspunktet. Tilsvarende gælder, hvis medlemmet falder for arbejdskravet, mens der ventes på et arbejdstilbud. Retten til arbejdstilbud og dagpenge – uden opfyldelse af arbejdskravet – er dog betinget af, at medlemmet ophører med den støttede virksomhed senest ved ydelsesperiodens udløb, og at medlemmet senest umiddelbart efter virksomhedens ophør tilmelder sig arbejdsformidlingen som ledig.

Det er således ikke korrekt som anført i spørgsmålet, at arbejdsløse skal holde op, inden iværksætterydelsen udløber, for at bevare retten til dagpenge.

Den nævnte meddelelse er vedlagt min besvarelse af spørgsmål nr. S 945 af 20. juni 1990 fra Jane Oksen (FP) om dagpenge ved ophør med iværksætterydelse, hvortil henvises.

Spm. nr. S 120

Til *energiministeren* (1/11 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse de konkrete beregningstal, der ifølge ministeren viser, at anlæg baseret på naturgas udviser en bedre samfundsøkonomi end anlæg baseret på halm?«

Begrundelse

Der henvises til ministerens svar på mit spørgsmål nr. S 65.

Svar (12/11 90):

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

En samfundsøkonomisk analyse af et givet kraftvarmeværk gennemføres ved at henregne alle omkostninger over en 20-årig periode til investeringstidspunktet. De væsentligste omkostninger er selve anlægsinvesteringen, omkostninger til brændselsforbrug og de løbende drifts- og vedligeholdelsesomkostninger.

Halmfyret kraftvarme er i forhold til naturgasfyret kraftvarme karakteriseret ved høje anlægs- og driftsomkostninger og lav elproduktion, men lavere brændselspriser. Der vil derfor især på relativt små varmeværker være betydelige samfundsøkonomiske tab ved halmbaseret kraftvarme.